

Розчарування політичною трансформацією в Польщі привело до покликання до життя через сатириків в 1990 році Польської партії любителів пива. У парламентських виборах в 1991 р. отримала вона 3,27% голосів (що відповідало 16 мандатам). Незабаром партія розділилась на дві фракції: Малевого пива (3 депутатів) і Великого пива (13 депутатів) ведучи свою діяльність до 1993 р. Подібну, сатиричну проблему можна було зустріти також в Україні бо Президент має обов'язок знати державну мову, але вже народний депутат такого обов'язку не має! Тому через довгі роки самостійної України, деякі депутати не вивчили української мови.

Великою проблемою Польщі, яку видно також в результатах виборів є економічна еміграція громадян до країн з вищим рівнем життя (Велика Британія, Ірландія, Норвегія, Німеччина). Нараховує вона від 1,5 до 2 мільйонів громадян Польщі. Багато з них зовсім не бере участі у виборах та не має вже наміру повернутися до держави своїх батьків. В свою чергу, великою проблемою України є наслідки Революції Гідності і війни з агресією Російської Федерації. Анексія Автономної Республіки Крим і тимчасова окупація окремих районів Донецької та Луганської областей, проведення АТО, масова вимушена внутрішня міграція (переміщення) українців довели до жаклих правопорушень та ситуацій, коли значний відсоток громадян України не мав змоги взяти участі у виборах, що неабияк кидає тінь на легітимність такої влади.

Як Польща, так і Україна мали в минулому проблеми з так званним днем тиші перед виборами та оприлюдненням інформації (опитувань) щодо здобутих результатів політичних партій та кандидатів на найвищі посади в обох країнах. В обох країнах існує проблема використання органів адміністрації у виборах та маніпуляції у центрах державного радіо та телебачення через владу. Ця проблема торкає очевидно в більшому розмірі Україну. Українські олігархи мають свої партії та телевізійні центри. Існує також проблема переважної більшості іноземного капіталу в засобах масової інформації. Що відбивається в масові свідомості виборців, особливо перед виборами.

Легітимність проведення виборів та їх результати залежать від неухильного дотримання і виконання суб'єктами виборчого процесу й іншими суб'єктами права, які беруть участь у виборах, вимог конституції та законодавства Польщі і України щодо організації проведення виборів на кожній стадії виборчого процесу.

Одержано 04.04.2019

УДК 34.07+342.76

Богдан Русланович СТРОНЦІЦЬКИЙ,

курсант Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

(науковий керівник – Валєєв Р. Г., кандидат педагогічних наук,

доцент кафедри тактико-спеціальної підготовки

Факультету підготовки фахівців для підрозділів превентивної діяльності

Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ)

НЕОБХІДНІСТЬ ФОРМУВАННЯ В ПОЛІЦЕЙСЬКИХ НАВИЧОК ОСОБИСТОЇ БЕЗПЕКИ В КОНТЕКСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРАВООХОРОННОЇ ФУНКЦІЇ ДЕРЖАВИ

Ефективна реалізація правоохоронної функції держави неможлива без забезпечення особистої безпеки безпосередніх суб'єктів реалізації такої функції. Особливо гострою є проблема особистої безпеки працівників Національної поліції України, оскільки цей орган лише з'явився та перебуває в стані кардинального оновлення персоналу. Під час реформи системи МВС лави поліції поповнюють прості громадяни України, більшість з яких, до того як піти захищати закон і порядок, жили мирним життям і не брали зброю до рук. Люди без досвіду роботи в правоохоронних органах отримують звання та займають посади в патрульній поліції. У зв'язку з сучасною ситуацією в державі, війною на сході України, ускладненням криміногенної ситуації, зростанням проявів неповаги та фактів злісної непокори працівникам поліції, виникає потреба розробки нових підходів до розв'язання проблеми забезпечення особистої безпеки поліцейських під час виконання службових обов'язків. Статистика показує що щорічно гине значна кількість правоохоронців [1, с. 74].

На нашу думку, у цьому контексті доречно звернутися до досвіду тих країн, що успішно провели реформи в правоохоронних органах. Зокрема, В.М. Тімашова пропонує введення в

програму підготовки українських поліцейських закордонну програму «Шлях до виживання». У цій програмі викладено всі тонкощі роботи поліцейських якими він повинен володіти, психологія роботи, робота в команді тощо [2, с. 85].

Щодо її наповнення, то погодимось з Б. В. Ліщуком, який наполягає, що «кожен поліцейський повинен володіти фаховою підготовкою достатнього рівня, належними теоретичними знаннями і практичними навичками, необхідними для виконання службових завдань» [3, с. 207]. Відповідні професійні навички, на які варто зорієнтувати зміст дисципліни «Шлях до виживання», частково згадуються у профільному законі. Так, згідно статті 44 Закону України «Про Національну поліцію», поліцейський може застосовувати фізичну силу, у тому числі спеціальні прийоми боротьби (рукопашного бою), для забезпечення особистої безпеки та безпеки інших осіб, припинення правопорушення, для затримання особи, яка вчинила правопорушення [1, с. 207].

У свою чергу, М. М. Козяр вказує, що освоюючи професію правоохоронця потрібно безперервно напрацьовувати свій набір засобів та прийомів особистої безпеки. Він пропонує «завжди обмірковувати й оцінювати все, що відбувається під час екстремальної ситуації, відпрацьовувати уміння передбачати дії свої і супротивника на крок уперед» [1, с. 75].

Важливо зазначити, що багато конфліктних ситуацій можна згладити на стадії комунікації. Це акцентують, зокрема, британські фахівці. За їхніми висновками, особиста безпека поліцейського багато в чому залежить від майстерності спілкування [1, с. 76]. Відповідно, обов'язковим елементом майстерності спілкування є вивчення мови рухів тіла, реакцій у відповідь у стресових ситуаціях. Це дає можливість поліцейським краще вивчити противника, передбачити його дії, і правильно на них відреагувати. Також одним з найважливіших елементів в спілкуванні є майстерність контактувати в різних соціальних групах, а також вміння не піддаватися на провокації.

Також не мало важливим є ще один аспект. Аби вивести на високий рівень особисту безпеку поліцейського потрібно враховувати рівень вогневої та тактичної підготовки. Також Б. В. Лішук запевняє, що «помилки, спричинені неправомірним застосуванням вогнепальної зброї, недостатнім рівнем управління поліцейськими силами і засобами, прорахунки у тактиці під час типових та екстремальних ситуацій, у проведенні поліцейських операцій призводять до загибелі та травмування службовців. Усунення цих та інших недоліків вимагає коригування термінів і змісту програм професійної підготовки поліцейських із використанням зарубіжного досвіду, вироблення надійних методик опанування навичками теорії і практики застосування поліцейських заходів, зокрема, примусового характеру, забезпечення поліцейських сучасними спеціальними засобами» [3, с. 210].

Отже, потрібно зазначити що питання особистої безпеки на теперішній момент залишається вкрай актуальним. Проаналізувавши роботи деяких науковців, варто сказати, що сучасним поліцейським потрібна спеціальна дисципліна, яка комплексно буде формувати відповідні навички забезпечення особистої безпеки, починаючи з навичок деескалації конфлікту під час спілкування, так і навичками застосування поліцейських заходів примусу. Це може гарантувати забезпечення життя та здоров'я, стабільного психічного стану та дієздатності поліцейського.

Список бібліографічних посилань

1. Трояновський В. С. Особиста безпека поліцейського під час виконання службових обов'язків: зарубіжний досвід. *Південноукраїнський правничий часопис*. 2016. № 1. С. 74–76.
2. Тімашова В. М. Шлях до виживання: деякі аспекти особистої безпеки працівників органів внутрішніх справ з огляду на зарубіжний досвід. *Бюлетень Міністерства юстиції України*. 2013. № 4. С. 82–87.
3. Лішук Б. В. Особиста безпека як важлива складова в службовій діяльності поліцейських. *Науковий вісник Львівського державного університету внутрішніх справ*. 2016. № 4. С. 204–211.
4. Сіротченков Д. Ю. Застосування або використання вогнепальної зброї працівниками Національної поліції як гарантія особистої безпеки. *Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ*. 2018. № 2. С. 158–160.

Одержано 05.04.2019